

TORVSTRØINDUSTRIEN I SVERIGE

UTDRAG AV: »TORFTJÄNSTEMÄNNENS VERKSAMHET»

AV TORVINGENIØR E. WALLGREN

KORRESPONDERENDE MEDLEM AV DET NORSKE MYRSELSKAP

TORVSTRØINDUSTRIEN har i løpet av aaret 1906 gåt frem endmere end i 1905. Før sidstnævnte aar fandtes i Sverige omkring 75 torvstrøfabriker. Disses antal økedes i 1905 til omkring 100 og i 1906 til omkring 150. I løpet av 2 aar er altsaa torvstrøfabrikernes antal fordoblet, hvorhos de nye fabriker ofte anlægges for større produktion end de ældre. Samtidig blir torvstrøtilvirkning til gaardsbruk mere og mere almindelig.

I 1906 har statens torvingeniører undersøkt mosemyrer med tilsammes omrent 63 millioner m.³ strøtorv og planlagt utnyttelse for mere end 800 000 m.³

Torvstrøindustriens opblomstring, som kan sies at ha begyndt i aaret 1904 og væsentlig skyldes det aars daarlige halmhøst, har forørigt været foraarsaget dels af oplysningsarbeidet angaaende torvstrøets tilvirkning og egenskaper, hvorved gaardbrukerne mere og mere er blit overtydet om torvstrøets praktiske betydning og har derved øket torvstrøforbruket, dels av den hjælp statens torvlaanegefond har git torvfabrikantene saavelsom paa grund av at eksport til utlandet har været paaregnet ved anlæg av enkelte torvstrøfabriker.

Hvis man erholder en rimelig fragtnedsættelse for torvprodukter og torvstrøfabrikantene driver sin tilvirkning paa en rationel maate samt indfører betryggende salgsregler for sine varer, da er der alle forutsætninger for, at torvstrøindustriens paabegyndte opblomstring vil komme til at fortsætte. Torvstøforbruket inden Sveriges vidstrakte land utgjør nemlig endnu kun en ringe del af hvad det burde være, idet der direkte og indirekte skulde kunne spares over 100 millioner kr. for landet ved en rikelig anvendelse af denne industris for landbruket saa vigtige produkter. Ved anvendelse af torvstrø og kalk i tilstrækkelige mængder bør for en stor del indkjøp af kunstgjødsel kunne undgaaes og landbruket allikevel forbedres. Vore mosemyrer indeholder nær sagt uyttommelige forraad av udmerket raamateriale for torvstrø. Da dette desuden er af meget bedre kvalitet end torvstrø fra kontinentets mosemyrer*), bør ved eksport av torvstrø kunne betinges høiere priser til at opveie de høiere fragter.

Det er nu egentlig kun Holland, som eksporterer torvstrø, og er denne mere formuldet og i sammenligning daarligere end svensk torvstrø. I aaret 1906 eksporteredes til England 88 000 tons og til Tyskland

*) De norske mosemyrer — særlig paa østlandet — er af likesaa god beskaf-fenhed som de svenske.

Red. anmerkning.

57 000 tons hollandsk torvstrø. Danmarks aarlige utførselsbehov for torvstrø opgives at være omkring 35 000 tons. Fra Sverige eksporteredes i 1906 omkring 5000 tons torvstrø til Danmark, men der er gjort foranstaltninger for at kunne øke denne eksport samt til at indlede eksport til England og endog til Amerikas forenede stater m. fl. lande.

Torvstrøeksporten muliggjøres dels ved prøveforsendelser og bekjendtgjørelser i de respektive lande om det svenske torvstrøs utmerkede egenskaper, dels ved at særskilt haardt pressede og vel embalerede baller utskibes som fyldningslast ved sten- og malmekspорт eller i særskilte for torvstrøeksport byggede skibe for derved at kunne bringe fragtomkostningerne ned. De fleste mosemyrer, som med de nuværende kommunikationsforhold ligger lempelig til for eksport, er allerede under utnyttelse av fabriker. Ved en vidtgaaende fragtnedsættelse for torvprodukter vil ogsaa længere inde i landet beliggende torvstrøfabrikker komme til at kunne delta i torvstrøeksporten. I den utstrækning nye jernbaner anlægges samt transportforholdene mellem torvstrøfabrikkerne og de respektive kommunikationspunkter forbedres ved tougbaner og elektrisk drift m. m., vil torvstrøomsætningen kunne fremmes ogsaa for eksport.

Med undtagelse av et faatal torvstrøfabrikker i det sydlige Sverige, hvilke ikke har hat et utviklet system av huse for torvens indbjergning og derfor har falbudd til salgs gjennemgaaende altfor vaat vare, har landets torvstrøfabrikker i 1906 hat god avsætning for sine produkter og erholdt høie priser. Disse kommer naturligvis til at synke med den stigende konkurransen.

En meget viktig sak for torvstrøindustriens sunde utvikling er, at der efterhaanden indføres rimelige regler for torvstrøballernes salg. Forhandling av torvstrø bør indrettes saaledes, at kjøperen betaler for det som han tilsigter at kjøpe, nemlig ballernes vandopsugende tørsubstans. Nu sælges torvstrøet enten efter en vis pris pr. balle eller etter vekt uten hensyn til ballernes vandgehalt eller torvstrøets større eller mindre vandopsugningsevne. Som bekjent varierer vegeten av en balle saavel som opsugningsevnen av torvens vandgehalt, fortorvning, plantesammensætning og hvor godt den er reven, foruten at ballevegeten naturligvis beror paa ballernes sammensætning og sammenpresning. Ballernes størrelse er i almindelighet 0,37 m.³

Hvortil nujældende salgsregler kan lede fremgaar av tabellen side 79.

Inden de grænser — ballevegt 50—100 kg., vandgehalt 20—60 % og opsugningsevne gange tørsubstansvegeten 10—20 gange — som tabellen utviser, kan altsaa, naar torvstrøet sælges efter en vis pris pr. balleuten hensyn til vekt og vandgehalt, prisen pr. kg. tørsubstans i en balle være dobbelt saa høi som i en anden, samt den ene balle opta 8 gange mere fugtighet end den anden, forsaavidt de tre faktorer *vekt, vandgehalt og opsugningsevne* er forskjellige i begge baller, 4 gange

mere fugtighet hvis to av disse faktorer, likegyldig hvilke, er forskjellige og 2 gange mere fugtighet, hvis forskjellen mellom ballerne kun gjelder en faktor, likegyldig hvilken av de tre ovenfornævnte.

Sælges torvstrøet etter *en vis pris pr. ton*, uten hensyn til vandgehalt, opsugningsevne og ballevegt, kan ifølge tabellen i ton torvstrø bestaa av fra 20 stykker 50 kg. baller med $20 \times 20 = 400$ kg. tørsubstans (60 % vandgehalt) til 10 stykker 100 kg. baller med $10 \times 80 = 100$ kg. tørsubstans (20 % vandgehalt). Tages ikke hensyn til vandgehalt og opsugningsevne, kan en vis vekt torvstrø av et parti opuge 4 gange mere vand end samme vekt av et andet parti. Er enten vandgehalten eller opsugningsevnen ens i begge partier, kan ved samme vekt det ene parti opuge dobbelt saa meget vand som det andet. Med henholdsvis 20 og 60 % fugtighet kan i ton torvstrø opta henholdsvis 16 og 4 tons vand, og ved samme opsugningsevne henholdsvis fra 8 og 4 til 16 og 8 tons vand.

Det er vistnok nu ifølge de nyeste erfaringer paavist, at — formodentlig paa grund av visse eiendommeligheter ved torvens cellebygning og forskjellige slags tørkemetoder — ikke altid tørhetsgrad og og opsugningsevne staar i forhold til hinanden ved forskjellige tørhetsgrader, med andre ord at et parti torvstrø ikke altid opsuger mere vand i en tørrere tilstand end i en inden en vis grænse fugtigere, men i ethvert fald viser ovennævnte bemerkninger til tabellen, at nuværende salgsregler, saavel kun efter en vis pris pr. balle, som kun efter vekt, er yderst upaalidelige og umulige at lægge til grund for sunde forretningsprincipper.

Man bør komme dertil, at *torvstrø sælges til en vis pris pr. vegtenhet tørsubstans* med *noget hensyn* ogsaa til *opsugningsevnen*. Men sidstnævnte hensyn bør ikke tales for detaljeret, saa at f. eks. en vegtenhet tørsubstans med en opsugningsevne av henholdsvis 12, 14, 16, 18 og 20 gange vegten skulde koste henholdsvis 1.2, 1.4, 1.6, 1.8 og 2 gange saa meget som samme vegtenhet med en opsugningsevne av to gange vegten. I ton torvstrø med en vis tørhetsgrad og en opsugningsevne av 20 gange tørsubstansvegten kan nemlig i praksis ikke ha samme værdi som 2 tons torvstrø med samme tørhetsgrad men med en opsugningsevne av 10 gange tørsubstansvegten. Kvantiteten er en faktor, som ikke helt bør forbises med henblik paa torvstrøets anvendelse saavel som strømmiddel som til mulddannelse m. m. Man bør dog kunne fastsætte betaling pr. vekt tørsubstans med 2 høist 3 kvalitetsgrader for opsugningsevnen, f. eks. 10, 15 og 20 gange tørsubstansvegten, like med henholdsvis 8, 12 og 16 gange ved 20 % vandgehalt.

Torvstrøfabrikanten bør kjende strøets opsugningsevne fra myrens forskjellige dele og ved salg kunne fremlægge analyse herover. Dels foreligger vel i de fleste tilfælder saadanne opgaver fra myrundersøkelserne ved fabrikens bygning, dels kan om fornødent generalprøver fra forskjellige myrpartier og myrdybder uttas og indsendes til et kemisk

Tabel over forholdet mellem torvstrøballers vekt, vandgehalt og opsugningsevne.

Ball vegt	20 % vandgehalt			30 % vandgehalt			40 % vandgehalt			60 % vandgehalt		
	80 % tørsubstans			70 % tørsubstans			60 % tørsubstans			40 % tørsubstans		
	Ved opsugningsevne gange tørsubstan- sens vekt			Ved opsugningsevne gange tørsubstan- sens vekt			Ved opsugningsevne gange tørsubstan- sens vekt			Ved opsugningsevne gange tørsubstan- sens vekt		
	10	15	20	10	15	20	10	15	20	10	15	20
Tørsubstans pr. balle	kg.	kg.	kg.	Tørsubstans pr. balle	kg.	kg.	Tørsubstans pr. balle	kg.	kg.	Tørsubstans pr. balle	kg.	kg.
50	40	400	600	800	35	350	525	700	30	300	450	600
60	48	480	720	960	42	420	630	840	36	360	540	720
70	56	560	840	1120	49 ¹⁾	490	735	980	42 ²⁾	420	630	840
80	64	640	960	1280	56	560	840	1120	48 ³⁾	480	720	960
90	72	720	1080	1440	63	630	945	1260	54	540	810	1080
100	80	800	1200	1600	70	700	1050	1400	60	600	900	1200

¹⁾ $\frac{1}{8}$ mindre tørsubstans end hvis vandgehalten hadde været 20 %.
²⁾ $\frac{1}{4}$ — — — — — — —
³⁾ $\frac{1}{2}$ — — — — — — —

laboratorium for at undersøkes med hensyn til tørsubstansens opsugningsevne. Det tilraades, at prøven bør gjennemfryses før analyseringen, da saa sker ved selve fabrikationen. Med saadanne opgaver for haanden har man senere ved leverancer kun at bestemme de respektive partiers vandgehalt, hvilket letvindt kan utføres paa selve fabriken, og derefter beregnes tørsubstansen. Det er av stor betydning ved prøvetagningen, at prøven virkelig blir en generalprøve for det parti torvstrø, som prøven repræsenterer, samt at det opbevares hermetisk tillukket indtil vand gehaltsbestemmelsen foretages.

Beklageligvis anvendes ved de forskjellige kemiske laboratorier ikke altid samme metoder for opsugningsbestemmelser, hvorved man kan erholde forskjellige resultater av samme slags prøver. Opgaverne fra de forskjellige laboratorier kan derfor ofte ikke sammenlignes, hvilket er en stor hindring for opnåelse av nogenlunde rimelige og likestillede salgsregler paa torvstrømarkedet. En forandring heri vil være meget ønskelig, og en utredning av disse forholde kan forventes av »Svenska Mosskulturföreningen».

VÆR FORSIGTIG MED ILD PAA MYREN!

ITØRRE SOMRE kan man faa erfaring for, at selv den vaate og sumpige myr er ildsfarlig, og begynder det først at brænde, kan det gjerne holde paa i ukevis, hvorved store dele av myrens overflade ødelægges for rationel torvdrift.

Hyppigst forekommer ildebrand paa myrer, der allerede er under utnyttelse, og da især ved torvstrøanlæg, idet den tørre mose har let for at ta fyr og er da vanskelig at faa slukket.

Indværende sommer kan allerede indregistrere 2 ildebrande, nemlig ved »Formo Torvstrøanlæg« tilhørende *Romedals almenning*, hvor en stor del tør strøtorv og litt av den omkringstaaende skog brandt op, og ved *Eidsvolds almennings Torvstrøfabrik*, hvor selve fabrikbygningen nedbrændte.

I begge tilfælder skyldes branden *gnister fra lokomobilet*, hvorfor det vil være at anbefale, at skorstenen paa disse forsynes med gnistfanger!

Desuden bør *tobaksrøkning* forbydes saavelsom al anden unødig anvendelse af ild paa myren i den tørre aarstid!
